

priationslov. Jeg tror, den daværende Kommission var nogenlunde enig om — jeg tør ikke sige, at alle vare det, men der var vistnok saa temmelig Enstemmighed — at en ny Ekspropriationslov var nødvendig. Vi have en Ekspropriationslov af 5. Marts 1845, som altsaa nu i Aar er 60 Aar gammel; den trænger til at forbedres og omordnes i flere Henseender og navnlig da, hvis vi vedtage det her foreliggende Lovforslag uforandret, da dette i en særlig Grad vil berøre nævnte Lov. Vi have en anden Lov af 10. Marts 1861 om Ekspropriationsforholdene, som paa en noget anden Maade sammensætter Ekspropriations- og Taksationskommissionen. Jeg skal ikke komme videre ind derpaa, men der har her paa Rigsdagen været megen Vaklen frem og tilbage mellem disse 2 Love. Af og til har man vedtaget Jernbaneforslag, hvor man har fastsat Ekspropriationsmaaden i Henhold til Loven af 1861, til andre Tider har man benyttet Loven af 1845. Vi trænge altsaa til nogen Fasthed paa dette Punkt. Fler-tallet i Kommissionen udtalte et meget bestemt Ønske til Lovgivningsmagten om at faa en ny Ekspropriationslov; jeg henviser i saa Henseende til Betænkningens Side 40. Jeg retter altsaa en bestemt Opfordring til den høje Regering om at tage det Spørgsmaal under Overvejelse og i en nær Fremtid fremkomme med Forslag til en ny Ekspropriationslov.

Det tredje Punkt, som ikke staar i direkte Forbindelse med Organisationslovene af 15. Maj 1903, er det, vi beskaeftige os med her i Dag, nemlig Spørgs-maalet angaaende Kommissariesagen. Der tror jeg nok, jeg tør sige, at hele Kommissionen var enig om en Omordning, men der var, som den foregaaende Taler bemærkede, enkelte Kommissionsmedlemmer, som ikke toge Stilling til Sagen, fordi de sagde, at det Spørgsmaal vedkom ikke Kommissionen, men laa udenfor dens Hverv; der var adskillige Medlemmer af Kommissionen, som udtrykte sig saaledes. Kommissionens øvrige Medlemmer delte sig i to forskellige Mindretal, et Mindretal paa 7 Medlemmer og et andet paa 5. Mindretallet paa 7 Medlemmer stillede et Forslag, som findes i Kommissionsbetænkningen Side 48 ff., et Forslag, som i væsentlig Grad stemmer overens med det Forslag, som vi i Dag behandle. Det er overflødigt at komme ind paa Enkeltighederne, da de i Hovedsagen falde sammen med Regeringsforslaget. De 5 andre Medlemmer af Kommissionen, hvoriblandt jeg,

stillede Forslag af en anden Art. Vi henstillede for det første, at Kommissariatet for ny Jernbaner fuldstændig bortfaldt, saaledes at Kommissarieinstitutionen, der var oprettet ved § 4 i Loven af 5. Marts 1845, her skulde bortfalde. Samtidig henstillede vi, at der blev gjort skarp Skel mellem Tilsynsvirksomheden ved Jernbaners Anlæg og ved deres Drift, og vi foresloge da, at der ikke skulde udnævnes nogen fast ansat Embedsmand med Hensyn til Virksomheden ved ny Anlæg og Udvidelsen af bestaaende Anlæg, men at der i hvert enkelt Tilfælde, ved hvert enkelt Baneanlæg skulde af Ministeren for offentlige Arbejder udnævnes en dertil egnet Mand, som skulde udøve den Virksomhed, som Kommissarierne hidtil havde haft, i selve disse enkelte Tilfælde; hans Løn skulde da beregnes efter 4,000 Kr. aarlig i Forhold til den Tid, som Anlægget varede, med Tillæg af Rejsseudgifter, 8 Kr. pr. Dag i Diæter og Kontorholdsgodtgørelse. Videre foresloge vi med Hensyn til Privatbaner, at Tilsynet eller Kontrollen med den økonomiske Side af Privatbanernes Drift skulde udøves direkte gennem Ministeren for offentlige Arbejder, altsaa Tilsynet med Hensyn til Togplaner, Tariffer osv. Det tekniske Tilsyn med Hensyn til Anlæg og Drift skulde ogsaa udøves gennem Ministeren for offentlige Arbejder, men gennem en dertil ansat teknisk Inspektør, som skulde lønnes, til at begynde med, med 3,500 Kr. og stigende til 5,000 Kr. foruden Kontorholdsgodtgørelse og Diæter. Det var det Standpunkt, jeg og 4 andre indtog i Kommissionen, og som altsaa forelaa fra vor Side. Det kom ganske vist temmelig sent frem og kom ikke til Forhandling eller Overvejelse i Kommissionen. Nu har dette Forslag foreligget til Overvejelse siden baade af den høje Regering og det andet Ting, men det har ikke vundet Tilslutning hos nogen af disse; derimod foreligger der et Forslag her for os, vedtaget enstemmigt med 78 Stemmer i det andet Ting. Dette Forslag er i alt væsentligt bygget paa de 7 Medlemmers Forslag i Kommissionen. Der er i Folketinget foretaget 3 Forandringer i det oprindelige Regeringsforslag, af hvilke den ærede forrige Taler har omtalt 2, som han var særlig misfornøjet med. Jeg skal nævne de 3 Forandringer.

Den første er den, at Begyndelseslønnen er nedsat fra 8,000 Kr. til 6,000 Kr. og Slutningslønnen nedsat fra 9,800 til 7,800, altsaa en Nedsættelse over hele Linien paa 2,000 Kr. Lønnen er ens for